

“De computer is werkelijk de boeman niet”

Tom Van Hoye, VVBAD

De jaren tachtig zijn de jaren van de automatisering. Door verbeterde technieken kunnen steeds goedkopere computers worden gemaakt voor de consumentenmarkt. De bibliotheekwereld kijkt echter maar argwanend naar deze ontwikkeling. De implementatie verloopt dan ook zeer schoorvoetend.

“De hedendaagse ontwikkelingen zijn echter dermate ingrijpend dat wanneer ze door de bibliotheken en hun personeel niet op de voet worden gevolgd, de kans groot is dat hun laatste dagen geteld zijn.” Niet mis te verstane woorden van Johan Heyvaert in zijn artikel in *Bibliotheek- en Archiefgids* van 1986. Hij schets voor de leek wat de taak kan en moet zijn van bibliotheken en documentatiecentra in de informatiemaatschappij.

Wat volgt is voor veel lezers een eerste kennismaking met internet: “Recent worden de ontwikkelingen op het vlak van de computertechnologie en de telecommunicatie samengebracht. Er worden grootschalige informatienetwerken uitgebouwd die diverse computers met elkaar verbinden. Aldus kunnen computers met elkaar ‘praten’ en gegevens uitwisselen via telecommunicatie. Dergelijke terminals kunnen in de bibliotheek staan, maar ook op het

bureau van de directe gebruikers binnen een organisatie, of, wat openbare bibliotheken betreft, thuis bij iedere burger. Via een viewdatasysteem kan men rustig thuis de gewenste boeken opzoeken en zelfs in de bibliotheek laten reserveren. Zo heeft de Pikes Peak Public Library in Colorado een systeem uitgebouwd waarbij men met behulp van een ‘home computer’ de online catalogus van de bibliotheek kan bevragen. Zo stelt een auteur *“Make no mistake about it – the electronic delivery of library service at home is the library future”*

ingewikkelder problemen aanpakken, is inzicht nodig. En de computer is werkelijk de boeman niet: het feit dat er vooral ingenieurs mee omgaan heeft ons reeds te lang afgeschrikt. Ik pleit ervoor, niet in het allerm minst omdat ik denk dat het zal fascineren, zoals ik erdoor gefascineerd ben, nl. door de mogelijkheden die ‘die’ machine ons kan bieden om onze problemen te bevragen, steeds nauwkeuriger, steeds opnieuw en steeds analytischer”, aldus Inge Schoups. ■

DAAR IS DE SECTIE ARCHIEF

De in 1983 opgerichte sectie Archief heeft binnen de vereniging al van meet af aan het essentieel belang van een vaktijdschrift onderschreven. Als keuze dacht de sectie aan de uitgave van één archiefnummer op drie afleveringen, ofwel een formule waarbij in elke aflevering het archief op voldoende wijze aan bod zou komen. Deze laatste optie kreeg de goedkeuring van de VVBAD.

Vanaf jaargang 60 anno 1984 werd de titel van het tijdschrift *Bibliotheekgids* dan ook verruimd tot *Bibliotheek- en Archiefgids*. De bekende oranje kaft werd vervangen door een groene afgeboord met blauwe randen. De eer van het eerste archiefartikel komt toe aan de steeds nijvere H. Copejans-Desmedt met een bijdrage over de sekwestarchieven met betrekking tot de Eerste Wereldoorlog.

STEEDS NAUWKEURIGER, STEEDS OPNIEUW

Zo beschrijft Inge Schoups in een artikel uit 1984 hoe de computer een hulp kan zijn in het historisch en archivalisch onderzoek. “Want al is het zo dat de computer an sich slechts een technisch hulpmiddel is, zal het ongetwijfeld ons methodologisch denken beïnvloeden. Wil het computergebruik in de geschiedenis werkelijk van de grond komen, is meer aandacht voor andere disciplines en technieken dringend nodig.”

Ze vindt dat we de computer beter moeten leren kennen. Inge vergelijkt hem in haar artikel graag met een auto, daar kan je ook gewoon mee rijden zonder te begrijpen wat er onder de motorkap gebeurt. “Wil men echter wat

- > “Nu van hooger hand...” Vijfenzeventig jaar Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek- Archief- en Documentatiewezenen/ Frans Heymans (RED). – Antwerpen: VVBAD - 1996. -332 p. - ISBN: 90-72679-19-9
- > *Bibliotheek- en Archiefgids*, 1986/2, p. 106-116
- > *Bibliotheek- en Archiefgids*, 1984/2, p. 105-113

> Zie ook p. 48

